Nr. 15 **Poznań, dnia 11 kwietnia 1925 r.** **1925**

Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego

Wiersz dwułamowy kosztuje 50 groszy. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 25 groszy.

Dział urzędowy.

192. Obwieszczenie w sprawie wiosennego czasu ochrony ryb na rok 1925.

Na podstawie § 14 rozporządzenia policyjnego Ministra Rolnictwa z dnia 29 marca 1917 r. (Min. Bl. f. Landw. str. 153), wydanego w przedmiocie wykonania ustawy rybackiej z dnia 11 maja 1916 r., przywracam na rok 1925 i następne moc obwieszczeniom w przedmiocie rybołóstwa: prezesa Regencji Poznańskiej z dnia 3 kwietnia 1917 r. (Amtsbl. str. 205), oraz prezesa Regencji Bydgoskiej z dnia 2 kwietnia 1917 roku (Amtsbl. str. 176), odnoszącym się do § 14 rozporządzenia policyjnego Ministra Rolnictwa z dnia 29 marca 1917 r., które ustanawiają wiosenny okres ochrony ryb dla wszystkich wód otwartych na czas od dnia 20 kwietnia, godz. 6 rano do dnia 31 maja, godz. 6 rano.

Poznań, dnia 2 kwietnia 1925 r.

L. dz. 14775/25 I. Wojewoda: *Bniński.*

193. Na podstawie § 36 ust. 1 ordyn. procederowej z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 871) oraz postanowień rozdziału VI. przepisów Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1902 r. (Dz. Min. Adm. Przem. Handl. str. 279) ustanowiłem odwołalnie p. Brunona Trzeczaka z Poznania, ul. Kraszewskiego Nr. 26, publicznym zaprzysiężonym aukcjonarjuszem na teren Województwa Poznańskiego.

Poznań, dnia 27 marca 1925 r.

L. dz. VI. 1979/25. Wojewoda Poznański.

194. Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 10 marca 1925 r. L. VI — 292/25 zezwoliło wyjątkowo na użycie drutu do wiązania i spławiania tratew przed 1 lipca 1925 r. z tem zastrzeżeniem, że warunki podane w reskrypcie z dnia 17 marca 1923 r. L. VI — 175 muszą być ściśle przestrzegane.

Tratwy zbite a wiązane zapomocą drutu i spuszczone na wodę po dniu 1 lipca 1925 r. nie będą dopuszczone do spławu.

Stosownie do § 76 ustęp (1) przepisów rzeczno-policyjnych z dnia 23 września 1906 roku (ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym byłej Rejencji Poznańskiej Nr. 44 z dnia 30 października 1906 r.) wiązanie tratew drutem jest zakazane.

Wobec powyższego polecam podwładnym urzędom (Inspekcjom Dróg Wodnych) przestrzegać powyższe przepisy i zawarte w nich postanowienia."

Podając powyższe zarządzenie do publicznej wiadomości, zwracam przytem uwagę interesentom spławiającym drzewo w tratwach rzeką Wartą jak i na drogach wodnych pomiędzy Wisłą i Odrą, aby zastosowali się do odnośnego rozporządzenia, w przeciwnym razie winni zostaną pociągnięci do odpowiedzialności w myśl przepisów j. w. wspomnianych a transport drzewa zostanie wstrzymany.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1925 r. i nie dotyczy tych tratew, które rozpoczęły swój spław przed 1 lipca 1925.

Poznań, dnia 19 marca 1925 r.

L. dz. 817/25. VIII. B. Wojewoda Poznański.

195. Jarmarki w gminie Nowawieś-Wielka, pow. bydgoski, w roku 1925 odbędą się w następujące dni:

22 kwietnia na konie, bydło i kramny;
17 czerwca na konie, bydło i kramny;
12 sierpnia na konie, bydło i kramny;
14 października na konie, bydło i kramny;
5 grudnia na konie, bydło i kramny.

Poznań, dnia 19 marca 1925 r.

L. dz. VI. 2090/25. Wojewoda Poznański.

196. Przetarg publiczny na dzierżawę rybołóstwa państwowego w Wylatowie, pow. Mogilno, stacja kolei Wydartowo, Województwo Poznańskie, obszaru ca. 75 hektarów, na czas od 1 kwietnia 1925 r. do 31 marca 1937 roku odbędzie się **dnia 22 kwietnia 1925 r. o godzinie 11 przed poł.** na plebanji Ks. Prob. Jagodzińskiego w Wylatowie.

Wadjum licytacyjne w wysokości 500 złotych — w słowach pięćset złotych — należy do dnia przetargu złożyć w najbliższej Kasie Skarbowej lub Banku.

Przetarg rozpoczyna się z hektara przestrzeni wodnej od 4 kg. pierwszej jakości żywego szczupaka.

Do przetargu będą przypuszczeni tylko zawodowi rybacy, posiadający patent rybacki i poświadczenie policyjne, że nie są karani i wykażą się kwitem Kasy Skarbowej względnie Banku na złożone wadjum.

Dowody na złożone wadjum oraz poświadczenie policyjne, że nie jest karany i jest rybakiem, należy przedłożyć w dniu przetargu.

Warunki dzierżawne będą w dniu terminu wyłożone względnie ogłoszone.

Poznań, dnia 24 marca 1925 r.

Urząd Wojewódzki.
Wydział Dóbr Państwowych.
(—) *Dr. Osowicki.*

L. dz. 1500/25. IX.

197. Zmiana statutu Spółki „Baszkower Dränage - Genossenschaft".

Walne zebranie Spółki powzięło dnia 31 stycznia 1925 r. następującą uchwałę:

Zmienia się § 2 statutu spółkowego z dnia 29 lipca 1892 r. w ten sposób, że nazwa Spółki brzmi odtąd: „Spółka Drenarska Baszków i ma swoją siedzibę w Baszkowie".

Zmianę powyższą statutu zatwierdzam w myśl art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Krotoszyn, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 2214/25. Starosta.

198. Zmiana statutu Spółki „Dränage - Genossenschaft Ottilienhof".

Walne zebranie Spółki powzięło dnia 14 lutego 1925 r. następującą uchwałę:

Zmienia się § 2 statutu spółkowego z dnia 6 sierpnia 1903 r. w ten sposób, że nazwa Spółki brzmi odtąd: „Spółka Drenarska Biadki Paprotki i ma swoją siedzibę w Gorzupi".

Zmianę powyższą statutu zatwierdzam w myśl art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Krotoszyn, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 2214/25. Starosta.

199. Zmiana statutu Spółki „Dränage - Genossenschaft Dorf Konarzew".

Walne zebranie Spółki powzięło dnia 2 lutego 1925 r. następującą uchwałę:

Zmienia się § 2 statutu spółkowego z dnia 3 sierpnia 1900 r. w ten sposób, że nazwa Spółki brzmi odtąd: „Spółka Drenarska Konarzew i ma swoją siedzibę w Konarzewie".

Zmianę powyższą statutu zatwierdzam w myśl art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Krotoszyn, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 2214/25. Starosta.

200. Zmiana statutu Spółki „Konarzewo-Salniaer Dränage-Genossenschaft".

Walne zebranie Spółki powzięło dnia 28 stycznia 1925 r. następującą uchwałę:

Zmienia się § 2 statutu spółkowego z dnia 29 sierpnia 1895 r. w ten sposób, że nazwa Spółki brzmi odtąd: „Spółka Drenarska Salnia Kolonja i ma swoją siedzibę w Salni Kolonji".

Zmianę powyższą statutu zatwierdzam w myśl art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Krotoszyn, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 2214/25. Starosta.

201. Zmiana statutu Spółki „Steinicksheimer Dränage - Genossenschaft".

Walne zebranie Spółki powzięło dnia 2 lutego 1925 r. następującą uchwałę:

Zmienia się § 2 statutu spółkowego z dnia 30 kwietnia 1813 r. w ten sposób, że nazwa Spółki brzmi odtąd: „Spółka Drenarska Sośniczyn i ma swoją siedzibę w Sośniczynie".

Zmianę powyższą statutu zatwierdzam w myśl art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Krotoszyn, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 2214/25. Starosta.

202. Zmiana statutu Spółki „Zdunyer Dränage-Genossenschaft".

Walne zebranie Spółki powzięło dnia 15 kwietnia 1925 r. następującą uchwałę:

Zmienia się § 2 statutu spółkowego z dnia 8 sierpnia 1893 r. w ten sposób, że nazwa Spółki brzmi odtąd: „Spółka Drenarska Zduny i ma swoją siedzibę w Zdunach".

Zmianę powyższą statutu zatwierdzam w myśl art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Krotoszyn, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 2214/25. Starosta.

203. Statut Spółki Utrzymania Urządzeń Drenarskich w Słowikowie, powiat mogileński.

§ 1.

Spółka mianuje się: Spółka Utrzymania Urządzeń Drenarskich w Słowikowie. Siedzibą Spółki jest Słowikowo.

§ 2.

Celem Spółki jest: utrzymanie urządzeń drenarskich według ogólnego planu, sporządzonego przez miernika Schmidt'a z Poznania z dnia 15 stycznia 1908 r. oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Plan składa się:

1. z 1 zeszytu, zawierającego mapkę poglądową, objaśnienia i spis interesentów,
2. 4 planów sytuacji (projektu),
3. 2 plany profil rowów odpływowych,
4. 1 zeszyt wyciągów katastralnych.

Uwierzytelniony plan składa się u władzy nadzorczej Spółki. Przewodniczący Spółki otrzymuje uwierzytelniony odpis planu celem przechowania i uzupełnienia.

§ 3.

Późniejsze zmiany i uzupełnienia urządzeń w ramach zadań Spółki uchwalić może walne zebranie. Uchwałę bada Urząd Budownictwa Meljoracyjnego, a zatwierdza władza nadzorcza.

Zmiany planu, naruszające pierwotne cele Spółki, przeprowadzić jedynie można, zmieniając ustawę.

§ 4.

Organami Spółki są:

1. walne zebranie;
2. zarząd Spółki;
3. prezes czyli przewodniczący zarządu.

§ 5.

Walne zebranie tworzą wszyscy składki opłacający członkowie.

Każdemu opłacającemu składki członkowi przysługuje na walnem zebraniu conajmniej 1 głos. Ilość głosów zależną jest od wysokości składek do kasy Spółki, a mianowicie: na każde choćby nie pełne 2 ha obszaru spółkowego, należące do jednego członka, przypada 1 głos.

Listę głosujących sporządza zarząd i wywiesza ją na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego dla rozpatrzenia się członkom. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach należących całkowicie lub częściowo do Spółki, przyjętym tamże zwyczajem, pozatem w gazecie przeznaczonej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących zgłaszać można każdego czasu.

Poszczególny członek zlecić może oddanie głosu swego innemu członkowi, upełnomocniwszy go piśmiennie. Współwłaściciele jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie; nie obecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych.

Wykonują prawo głosu w imieniu:
1. niezdolnych do załatwiania spraw swoich lub ograniczonych w załatwieniu spraw swoich — ich prawni zastępcy,
2. żon — mężowie,
3. osób prawnych — ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

§ 6.

Zarząd Spółki składa się:
a) z prezesa, czyli przewodniczącego,
b) 2 ławników, z których jednego się mianuje zastępcą przewodniczącego. Ustanawia się także 2 zastępczych ławników.

Członkowie zarządu sprawują urząd honorowo.

Tytułem odszkodowania za wydatki i zmudę czasu pobiera prezes roczne odszkodowanie; wysokość odszkodowania ustanawia walne zebranie.

§ 7.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę i resztę członków zarządu oraz zastępczych ławników obiera walne zebranie na przeciąg lat 6. Wybór prezesa i zastępcy potwierdza władza nadzorcza. Prezesem może walne zebranie obrać i nieczłonka większością $^{2}/_{3}$ głosów obecnych na zebraniu.

Wybrać można każdego członka oraz uprawnionego do głosowania zastępcę, posiadającego prawa obywatelskie. Wybory członków zarządu oraz zastępczych ławników odbywają się w oddzielnych aktach wyborczych dla poszczególnych urzędów. Poszczególni wyborcy oświadczają przewodniczącemu walnego zebrania ustnie i do protokułu, na kogo głos swój oddają. Absolutna większość głosów o wyborze rozstrzyga. Jeżeli w pierwszym akcie wyborczym absolutnej większości nie osiągnięto, odbywają się wybory ściślejsze pomiędzy dwoma najwięcej głosów posiadającemi osobami. Przewodniczący rozstrzyga losem w razie równej ilości głosów.

Wybór przez aklamację jest dozwolonym, jeżeli nikt nie protestuje. Występujący członkowie pozostają w urzędzie aż do czasu wprowadzenia nowo wybranych.

§ 8.

Władza nadzorcza zobowiązuje członków zarządu podaniem ręki w miejsce przysięgi.

Członkom zarządu oraz ich zastępcom jako też do stwierdzenia każdorazowego zastępstwa służy odnośne poświadczenie władzy nadzorczej jako wykaz.

Na posiedzeniach zarządu przewodniczy prezes, mający równe prawo głosu, jak i reszta członków zarządu, a rozstrzygający w razie równości głosów. Uchwały są ważne, jeżeli zawezwano członków zarządu, zawiadamiając ich o przedmiocie obrad i, — jeżeli zebrało się włącznie przewodniczącego conajmniej $^{2}/_{3}$ członków. Przybyć nie mogący zawiadomić powinien o tem niezwłocznie przewodniczącego, aby tenże mógł pozwać zastępcę.

Jeżeli dla powyższych powodów uchwał powziąć nie było można, zwołuje się w tym samym przedmiocie powtórne posiedzenie. Uchwały powtórnego posiedzenia są ważne bez względu na ilość obecnych członków zarządu, na co przy powtórnem zapozwaniu uwagę członkom zwrócić należy.

§ 9.

Spółka powinna na swój koszt w sprawności utrzymać wszelkie w planie przewidziane i przez Urząd Budow. Mel. proponowane poprawki, oraz później uchwalone wspólne urządzenia.

§ 10.

Wykonaniem dalszych i utrzymaniem w sprawności wspólnych urządzeń kieruje technik Spółki. Wygotowuje zatem według wskazówek Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego program budowlany, przygotowuje i przedkłada do zatwierdzenia materjał submisyjny, powoduje i przygotowuje zawczasu wszelkie kroki celem sprawnego przeprowadzenia robót, kieruje wykonaniem i sporządza materjał potrzebny do stawiania wniosków o zmiany, uzupełnienie planu i o wypłacanie zaliczek oraz o odbiór robót.

Umowę submisyjną celem wykonania urządzeń spółkowych potwierdzić musi Urząd Budownictwa Meljoracyjnego, który na czas o rozpoczęciu robót powiadomiony być winien. Pozatem winien prezes podczas wykonania robót zasiągać w kwestjach technicznych wskazówek Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego i uwzględniać je.

Po wykończeniu robót według planu Spółki kierownik Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego odbiera urządzenia, stwierdza ich celowość i zgodność z projektem i bada, czy zmiany zatwierdzone przez władzę nadzorczą są wykonane. W razie potrzeby wykonuje się pod kierownictwem Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego na koszt Spółki pomiary celem kontroli.

§ 11.

Co do wydatków i dochodów Spółki ustanawia się corocznie plan gospodarczy. W tym samym okresie należy przedkładać rachunki co do rozchodów i dochodów, które sprawdzić i uregulować należy.

§ 12.

Poszczególni członkowie ponoszą ciężary Spółki w stosunku do osiągniętych korzyści z urządzeń Spółki; tąże skalą określa się i ew. prawo użytkowania. Korzyści te obecnie są proporcjonalne do długości sączków, założonych na gruntach Spółki. Zatem opłaty pobiera się stosownie do ilości sączków, założonych na gruntach Spółki.

Celem ustanowienia skali opłat sporządza się kataster.

Wolne od opłat są grunta umieszczone jako takie w rejestrze oraz takie, które nie czerpią dostatecznych korzyści z urządzeń Spółki, co drogą sprzeciwu prawomocnie ustalić trzeba.

§ 13.

Zarząd sporządza kataster Spółki (§ 12) i wywiesza go na przeciąg czterch tygodni w mieszkaniu przewodniczącego członkom do przejrzenia. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki w sposób tamże przyjęty, pozatem w gazecie przeznaczonej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki.

Nad wnioskami o zmianę, przedstawionemi piśmiennie prezesowi w powyższym terminie, decyduje władza nadzorcza. Członkom każdego czasu przysługuje prawo, jeżeli uważają, iż korzyści z przedsiębiorstwa spółkowego nie są dla wszystkich gruntów równomierne, zażądać, aby opłatę dostosowano do rzeczywistej korzyści, osiągniętej z ich gruntów. Odnośne wnioski przedstawia się zarządowi; przeciwko orzeczeniu zarządu wnieść można zażalenie do władzy nadzorczej w przeciągu dwuch tygodni. Tejże decyzja jest ostateczną, może atoli władza nadzorcza przed powzięciem decyzji w obecności interesentów i jednego członka zarządu polecić mianowanym przez siebie rzeczoznawcom zbadanie sprawy. O wyniku badania zawiadamia się wnioskodawców i przedstawiciela zarządu. Jeżeli strony zainteresowane godzą się na to orzeczenie rzeczoznawców, wysokość opłat odpowiednio ustanowić trzeba. Koszta powstałe aż do zakomunikowania wyniku badania ponosi Spółka; okaże się natomiast konieczna decyzja władzy nadzorczej, koszta stąd powstałe ponosi strona przegrywająca.

§ 14.

W razie podziału gruntów, należących do Spółki, zarząd dzieli ciężary proporcjonalnie na poszczególne części gruntów według przepisanej w §§ 12 i 13 skali uczestnictwa. Co do postanowienia zarządu przysługuje członkom prawo apelacji do władzy nadzorczej w przeciągu dwuch tygodni.

§ 15.

Członkowie wnoszą opłaty do kasy Spółki w dniu oznaczonym przez zarząd. W razie nieuiszczenia się przysługuje prezesowi prawo przymusowego poboru opłat.

§ 16.

Członkowie zezwolić muszą na zakładanie — czy to na czas przejściowy, czy też na stałe z zastrzeżeniem artykułu 152 ust. 3 ustawy wodnej — na gruntach swoich planem przewidzianych lub na walnem zebraniu uchwalonych urządzeń, oraz na remont tych urządzeń. Wzdłuż urządzeń Spółki (rowów, grobli i t. d.) nie wolno uprawiać przykanałowego lub przygroblowego pasma ziemi, szerokości jednego metra. Pasmo to oraz skarpy rowów i grobli jako też grzbiet grobli wykosić wolno; nie wolno natomiast ich wypasać. Krzaki, drzewa, żywopłoty należy usuwać.

Przepędzanie bydła oraz przejazd przez rowy jako też pojenie w rowach i czerpanie wody z rowów dozwala się jedynie w miejscach przez zarząd oznaczonych; miejsca dla przepędzania bydła przez groble oraz przejazdy wskazuje również zarząd.

Ziemia, wyrzucona przy czyszczeniu rowów, przypada na własność adjacentom; ziemię tę powinni adjacenci w przeciągu 4 tygodni, jeżeli zaś czyszczenie odbyło się przed żniwami, — w przeciągu 4 tygodni po żniwach odrzucić na 4 metry od brzegu. Wykroczenia podlegają przewidzianym w artykule 157 ustawy wodnej środkom przymusowym.

Pozatem uszkodzenia urządzeń Spółki, spowodowane bądź to wykroczeniem przeciwko powyższym przepisom, bądź to niedbalstwem, oraz uszkodzenia wyrządzone z rozmysłu, naprawia się według nakazów prezesa na koszt sprawcy w danym razie drogą przymusową.

§ 17.

Walne zebranie stanowi:

1. o wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. ustanowieniu odszkodowania dla prezesa,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4. zmianie statutu według ustawy wodnej,
5. wyborze komisji oględzinowej,
6. rozwiązaniu Spółki.

§ 18.

Pierwsze celem ustanowienia zarządu potrzebne walne zebranie zwołuje władza nadzor-

cza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne walne zebrania zwołuje zarząd w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej.

Zapozwanie członków ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad

1. w gazecie obranej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki,
2. w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki, i to w sposób tamże przyjęty.

Obrady naznaczyć trzeba nie prędzej jak w dwa tygodnie po ogłoszeniu zapozwy.

Uchwały walnego zebrania są ważne bez względu na ilość obecnych członków.

§ 19.

Zarząd jest przedstawicielem Spółki przed sądem i poza sądem, z wyjątkiem w sprawach zastrzeżonych prezesowi lub walnemu zebraniu.

§ 20.

Zadaniem prezesa (po za innemi, statutem i ustawą wodną oznaczonemi zadaniami) jest:

a) przewodniczenie na walnem zebraniu, zebraniu zarządu,
b) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
c) wydawanie (w porozumieniu z zarządem) rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
d) rozesłanie ustanowionych (przez zarząd) wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
e) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi celem uchwalenia,
f) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
g) załatwianie korespondencji Spółki i podpisywanie dokumentów Spółki,
h) zadokumentowanie uchwał zarządu i walnego zebrania,
i) zawarcia umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowości oraz kasą Spółki w porozumieniu z zarządem.

§ 21.

Po ukończeniu robót spółkowych urządza się oględziny urządzeń Spółki, i to wiosną i jesienią. Komisja oględzinowa składa się z prezesa i 2 członków, wybranych na walnem zebraniu stosownie do § 7 ust. 2. Dzień oględzin ustanawia prezes w porozumieniu z władzą nadzorczą i Urzędem Budownictwa Meljoracyjnego na 4 tygodnie wprzód, i oznajmia go na czas przyjętym sposobem.

Prezes kieruje oględzinami.

Wszystkim członkom przysługuje prawo uczestniczenia.

Wynik oględzin protokołuje się; protokuł przechowuje prezes. Władza nadzorcza zarządza w danym razie na koszt Spółki wykonanie robót potrzebnych podług uznania technicznego dla utrzymania sprawności zbadanych urządzeń. W razie zażaleń przeciw powyższym zarządzeniom władzy nadzorczej rozstrzyga Wojewoda definitywnie.

§ 22.

Spółka winna mieć technika spółkowego; angażuje go prezes, potwierdza Urząd Budownictwa Meljoracyjnego. Wysokość wynagrodzenia uchwala zarząd, jeżeli zaś wynagrodzenie jest niedostateczne, wtedy ustanawia wysokość jego władza nadzorcza.

Spółka zaangażuje powiatowego technika meljoracyjnego. Wybór innego technika jest dopuszczalny, lecz tylko za zezwoleniem władzy nadzorczej.

Władzy nadzorczej przysługuje prawo:

1. naznaczenie technika spółkowego, jeżeli w przeciągu 8 miesięcy po opróżnieniu posady lub niezatwierdzeniu wyboru Spółka nie przedstawi odpowiedniej kandydatury;
2. ustanowienia definitywnego wynagrodzenia, które Spółka technikowi ma płacić, jeżeli pomiędzy zarządem Spółki a władzą nadzorczą nie dojdzie do porozumienia co do wysokości poborów.

§ 23.

Kasą zarządza skarbnik obrany przez zarząd na przeciąg lat 3. Władza nadzorcza może każdego czasu zarządzić zwolnienie skarbnika, gdy tenże obowiązki służbowe wypełnia niedostatecznie. Warunek ten w umowie ze skarbnikiem trzeba zamieścić.

§ 24.

Wszystkie spory w sprawach Spółki oddać można za zgodą stron do sądu rozjemczego celem rozstrzygnięcia, o ile prawo lub ustawa tego nie wyklucza.

Sąd rozjemczy składa się z przewodniczącego naznaczonego przez władzę nadzorczą i 2 ławników. Ławników wraz z 2 zastępcami wybiera

się stosownie do przepisów § 7 ust. 2 ustawy o wyborze członków zarządu. Wybrać można każdego niecłonka, posiadającego w gminie swej bierne prawa wyborcze do publicznych urzędów gminnych.

W razie odrzucenia dla uzasadnionych powodów sędziego rozjemczego — o czem decyduje władza nadzorcza definitywnie — władza nadzorcza naznacza w jego miejsce któregokolwiek z wybranych zastępców lub inną osobę posiadającą prawo biernego wyboru.

§ 25.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swojem nazwiskiem z podpisem prezesa.

Publiczne ogłoszenia umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu mogileńskiego, o ile statut nie opiewa, żeby ogłaszać tylko według zwyczaju danej miejscowości.

§ 26.

Przyjęcie nowych lub wystąpienie starych członków uchwala zarząd na mocy umowy i na wniosek wstępujących lub występujących, o ile tem samem nie narusza się ew. zobowiązań, wynikających z ustawy wodnej.

Uchwała wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Powyższy statut zatwierdza się niniejszem na podstawie art. 222 ust. 3 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Mogilno, dnia 25 lutego 1925 r.

L. dz. 3292/25 — IV. — Starosta: *Dąmbski.*

204. Zmiana statutu
Steinfelder Entwässerungs-Genossenschaft w powiecie mogileńskim z dnia 25 lutego 1918 r.

1. Dotychczasowy napis statutu Spółki skreśla się i otrzymuje on następujące brzmienie: „Statut Spółki Odwodnienia Palędzie w powiecie mogileńskim".

2. § 1 brzmi teraz: Spółka nazywa się „Spółka Odwodnienia Palędzie, siedzibą jej jest Józefowo".

Mogilno, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 3357/25. — 4. — Starosta.

205. Zaginęła okrągła pieczęć urzędowa, powiatowego lekarza weterynarji p. Guzowskiego w Ostrowie. Znalazca winien ją oddać w Starostwie w Ostrowie. Przed używaniem pieczęci do stemplowania dokumentów przestrzega się, gdyż nadużycia będą sądownie ścigane.

Ostrów, dnia 28 marca 1925 r.

L. dz. 1452/25. Starostwo.

206. Zmiana statutu
Spółki Drenarskiej w Lipowicy (Lindenfelde) ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym b. Rejencji Poznańskiej z dnia 7 września 1886 roku Nr. 36.

Mocą uchwały walnego zgromadzenia Spółki z dnia 3 marca 1925 r. otrzymuje § 2 wspomnianego statutu brzmienie:

§ 2. Spółka nosi nazwę „Spółka Drenarska w Lipowicy" i ma swoją siedzibę we Węgierskiem (obszar dworski) w powiecie średzkim.

Temsamem zmieniony zostaje odpowiednio i dotychczasowy nagłówek statutu.

Powyższą zmianę zatwierdzam niniejszem na zasadzie art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102). Poprzednia uchwała z dnia 17 września 1924 r. (Orędownik Urzędowy Nr. 44) niniejszem znosi się.

Środa, dnia 13 marca 1925 r.

L. dz. 2399/25. 15 — IV. Starosta.

207. Zagubioną książkę kontrolną w drodze do Poznania pomiędzy Środą a Kórnikiem w nocy z dnia 17 na 18 lutego r. b., zaklauzulowaną na nazwisko Stanisława Kowalskiego, handlarza z Miłosławia, niniejszem unieważniam.

Panu Kowalskiemu zaklauzulowano nową książkę kontrolną w dniu 30 marca 1925 r.

Września, dnia 30 marca 1925 r.

L. dz. 3191/25. II. 4. Starosta.

208. Wykaz osobisty, wystawiony przez Kom. obwod. w Wyrzysku w roku 1920 na nazwisko Ludwika Raczkowska (Nr. i data wykazu nieznana), został w dniu 21 marca 1925 r. w Poznaniu skradziony.

Wykaz ten unieważniam.

Dominowo, dnia 27 marca 1925 r.

L. dz. 913/25. Komisarz obwodowy.

209. Rolnik Roman Weydmann z Osin, gmina Drewno, wniósł o przełożenie części drogi publicznej z Osin do Chomiąży Szlacheckiej, prowadzącej w koło jego domu mieszkalnego w ogród, położony pomiędzy zabudowaniem jego i zagrodą rolnika Michała Wieczorka z Osin.

Stosownie do przepisów § 57 ustawy o kompetencji władz administracyjnych z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zbiór praw str. 237) podaję powyższe do publicznej wiadomości z tem, że sprzeciwy wnosić należy do Komisarjatu w Gąsawie w ciągu 4 tygodni.

O ile nie wpłyną uzasadnione sprzeciwy, nastąpi orzeczenie w myśl stawionego wniosku.

Plan nowego odcinka drogi przejrzeć można w kancelarji tutajszego Komisarjatu w godzinach urzędowych.

Gąsawa, dnia 27 marca 1925 r.

L. dz. 798/25. Komisarz obwodowy.

210. Do
PP. Hodowców Koni
w sprawie

nabywania reproduktorów i rocznych ogierów do Państwowych Zakładów Chowu Koni.

Zarząd Stadnin Państwowych, nabywając reproduktory i młode ogierki do Państwowych Zakładów Chowu Koni, często spotyka się z tem, że niektórzy pp. Hodowcy nie przedstawiają dowodu pochodzenia ogiera, zgłoszonego na sprzedaż, względnie nie mając przygotowanego rodowodu w dniu kupna, zwlekają następnie z dostarczeniem go Zarządowi Stadnin Państwowych.

Wobec powyższego, aby uniknąć nieporozumień, Zarząd Stadnin Państwowych komunikuje, że do Państwowych Zakładów Chowu Koni nabywany będzie jedynie taki materjał zarodowy, na który właściciel posiada bezwzględnie ścisłe i wiarogodne świadectwo pochodzenia, które bezpośrednio przy zakupnie winno być zakupującym oddane, a mianowicie:

I. dla koni pełnej krwi angielskiej:
  a) urodzonych w kraju — świadectwo o wniesieniu do „Polskiej Księgi Stadnej koni pełnej krwi angielskiej";
  b) urodzonych za granicą, o ile nie zostały jeszcze wpisane do „Polskiej Księgi Stadnej" — świadectwo pochodzenia zagraniczne, wystawione przez odpowiedni Jockey Club, względnie Zarząd Księgi Stadnej.

II. dla koni czystej i pół krwi arabskiej, pół krwi angielskiej i innych ras:
  a) po ogierach państwowych (polskich względnie austrjackich i po niemieckich w b. zaborach) — świadectwo stanowienia, na którego odwrocie dowód urodzenia źrebięcia winien być potwierdzony przez kierownika danego Stada Ogierów;
  b) dla koni wysokiej ½ krwi angielskiej świadectwo o wniesieniu do „Polskiej Księgi Stadnej wysokiej ½ krwi angielskiej";
  c) dla koni ze Stad prywatnych — świadectwo danego Stada z dokładnym rodowodem, stwierdzone pieczęcią i podpisem właściciela Stada.

Świadectwo pochodzenia winno również zawierać dokładny opis maści i odznak konia oraz ewentualnego piętna, o ile jest wypalone.

Warszawa, dnia 11 lutego 1925 r.

Inspektor Generalny:
(—) J. Grabowski

Dyrektor Zarządu Stadnin Państwowych:
(—) F. Jurjewicz.

Za zgodność odpisu z oryginałem.
Sieraków, dnia 12 marca 1925 r.

Kierownik Państwowego Stada Ogierów w Sierakowie.

211. Sprostowanie,
dotyczące ostatecznego projektu rozdziału ogierów w 1925 r. Państw. Stada Ogierów w Gnieźnie.

W ogłoszeniu zamieszczonem w Nr. 11 Dzien. Urz. Woj. Pozn., poz. 150 zaszła pomyłka, którą się niniejszem prostuje. Dzierżawę ogiera urządzono *w majętności Górzno, pow. pieszewskiego,* a nie pow. ostrowskiego.

Gniezno, dnia 25 marca 1925 r.

Państwowe Stado Ogierów w Gnieźnie.
L. dz. 706/25.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Towarowa 23.